

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในเรื่องปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษาโดยตรงนั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำการวิจัยเรื่องนี้โดยเฉพาะผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยด้านสุขศึกษาที่เกี่ยวข้องอยู่บ้าง และงานวิจัยด้านการวัดและประเมินผลสาขาอื่น ๆ ซึ่งพบว่าม้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ชัยยุทธ กุลดั่งวัฒนา (2528 : 59-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นส่งไปยังผู้บริหารและครูสุขศึกษากลุ่มละ 186 คน ได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 81.72 และ 82.79 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ พบว่าในด้านการวัดและประเมินผลผู้บริหารและครูสุขศึกษาเห็นด้วยในระดับมากกับหลักการประเมินผลการเรียนในเรื่องสำคัญ เช่น การให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละรายวิชา การให้มีการประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและเพื่อตัดสินผลการเรียน การให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาโดยคิดเป็นหน่วยการเรียน ซึ่งความคิดเห็นไม่แตกต่างกันนี้สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารและครูสุขศึกษาเห็นว่าครูสุขศึกษามีความรู้และสามารถปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวได้ในระดับมาก รวมทั้งสามารถที่จะวัดผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละรายวิชา และสามารถที่จะสร้างเครื่องมือวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในระดับมากด้วย สำหรับวิธีวัดผลวิชาสุขศึกษานั้นผู้บริหารและครูสุขศึกษาเห็นว่าครูสุขศึกษาได้ใช้ข้อสอบปรนัย การสอบถาม การสังเกต และการตรวจรายงานต่าง ๆ ในระดับมาก ใช้ข้อสอบอัตนัยและ

การตรวจแบบฝึกหัดในระดับน้อย ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่สถิติระดับ .05 ในเรื่องการใช้วิธีวัดผลวิชาสุขศึกษาโดยการสังเกต ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ที่ควรจะทำแบบฝึกหัดสอบปลายภาคเรียน เพื่อวัดผลวิชาสุขศึกษา ผู้บริหารและครูเห็นด้วยในระดับมากกว่าควรเป็นครูผู้สอน และหมวดพละในโรงเรียน ส่วนกลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษา กรมวิชาการ และกรมสามัญศึกษา เห็นด้วยในระดับน้อย ซึ่งความคิดเห็นนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่สถิติระดับ .05 ในเรื่องการทำแบบฝึกหัดและเขตการศึกษา เป็นผู้ที่มีหน้าที่ออกข้อสอบ

วสัน จันทรวงศา (2518: 120-124) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร" จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียน กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 8 กลุ่ม กลุ่มละ 2 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 63 คน หัวหน้าหมวด 99 คน อาจารย์ผู้สอน 196 คน และเจ้าหน้าที่ 62 คน รวมประชากร 420 คน โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นที่สร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิจัยค้นพบว่า ปัญหาการวัดและประเมินผล มีสาเหตุมาจากเรื่อง เวลาไม่เพียงพอ ปัญหาการค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียน ครูผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลเฉพาะข้อสอบปรนัยและอัตนัย กลุ่มโรงเรียนมีบทบาทในการออกข้อสอบน้อย รวมทั้งการขาดบุคลากรด้านวัดผลการศึกษาในโรงเรียน

ปองจิต อ่อนเผ่า (2521: 84-89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่กำลังประสบอยู่ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นนักเรียนและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อศึกษาความต้องการของครูภาษาไทยในด้านความช่วยเหลือในการวัดและประเมินผลการ เรียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งแบบสอบถามไปยังครูภาษาไทย 142 คน นักเรียน 240 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย 24 แห่ง ที่สุ่มตัวอย่างไว้วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ มัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และทดสอบค่าซี ผลการวิจัยค้นพบว่า วิธีการวัดผลที่ครูภาษาไทยใช้มากที่สุดคือ การถาม คอบด้วยปากเปล่า การทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน เขียนรายงานและทำแบบทดสอบ การดำเนินการ วัดผลที่ทำมากที่สุดคือ เมื่อเริ่มภาคเรียนครูแจ้งให้นักเรียนทราบโครงการสอนวิธีการวัดและประเมินผล

และแนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธีเรียนที่ถูกต้อง ก่อนสอบครูทบทวนความรู้ และแจ้งขอข่ายการสอบให้นักเรียนทราบ สอบเสร็จแล้วครูเฉลยข้อสอบ

ด้านความคิดเห็นต่อการวัดและประเมินผลครูและนักเรียน เห็นด้วยมากกับการให้โรงเรียนประเมินผลเองตามความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียน

ด้านความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย ครูและนักเรียนเห็นด้วยมากกับวิธีการวัดผลระหว่างภาคเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด การค้นคว้า เขียนรายงาน การทำแบบทดสอบย่อย เป็นระยะ เห็นด้วยกับวิธีการดำเนินการวัดผลโดยแจ้งให้นักเรียนทราบโครงการสอน การแนะนำวิธีเรียน การทบทวนและแจ้งขอข่ายก่อนสอบ การเฉลยและบอกคะแนนผลการสอบและเห็นด้วยมากกับการสอบย่อย ๆ ระหว่างภาคเรียน และเห็นว่าแบบทดสอบภาษาไทยควรเป็นปรนัยแบบเลือกตอบ

ด้านปัญหาของการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทยประสบคือ เวลาเรียนจำกัด ทำให้โอกาสการวัดผลระหว่างภาคเรียนทำได้น้อย ไม่ค่อยมีโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนและสอนไม่ทัน ด้านผู้เรียนมีปัญหาว่าผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ไม่ดีพอ มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาและเตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ

ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล คือไม่ชำนาญการสร้างข้อสอบลำบากใจในการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ และปัญหาเวลาในการสร้างและตรวจให้คะแนนการให้เกรดของครูแต่ละคนต่างกัน

ด้านความต้องการของครูภาษาไทย ต้องการให้จัดคลังข้อสอบไว้เป็นแหล่งกลาง และด้วยการจัดหาอุปกรณ์และคู่มือการวัดและประเมินผลให้เพียงพอ

สุมาลี จันทร์ชลอ (2522: 64-66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521" จุดมุ่งหมายเพื่อติดตามผลการปฏิบัติของครู เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนหลักสูตร พุทธศักราช 2521 โดยใช้แบบสอบถามกับครู โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนจำนวน 217 คน เพื่อวัดความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรใหม่ และแบบสำรวจปัญหา เกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งการสัมภาษณ์ประกอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน การทดสอบค่าทีและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจ การประเมินผลค่อนข้างน้อย ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความเข้าใจดีกว่าครูโรงเรียนเอกชน ครูปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลในระดับปานกลางทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ครูมีปัญหาการประเมินผลในเรื่องคู่มือการประเมินผลไม่เพียงพอ ขาดความรู้เรื่องระเบียบการประเมินผล ขาดบุคลากรแนะนำปรึกษา ขาดความรู้ในการเขียนข้อสอบ และวิธีเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดและประเมินผล และปัญหาการประเมินผลก่อนเรียน ส่วนความรู้ในหลักการประเมินผลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนกับปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการมีความสัมพันธ์กัน

พรรณเพ็ญ ทนกล้า (2522: 76-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับสภาพการวัดและประเมินผล ความรู้เรื่องระเบียบวัดผล การสร้างข้อสอบ วิธีดำเนินการวัดและตัดสินผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของครูสังคมศึกษา และเพื่อสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้แบบสอบถามไปยังโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน 45 แห่ง ที่สุ่มตัวอย่างไว้วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่เคยศึกษาการวัดและประเมินผลในสถาบันการศึกษา ครูไม่ได้จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือทำเพียงบางบทเรียน วิเคราะห์ข้อสอบเป็นบางครั้ง การสร้างข้อสอบสร้างตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ครูสังคมศึกษามีความเห็นใกล้เคียงกันกับปัญหาของการปฏิบัติในระดับปานกลาง ในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

สภาพการวัดและประเมินผล วัดผลทุกครั้งหลังจบบทเรียน วิธีการวัดใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัยปะปนกัน การตอบปากเปล่า การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การเขียนรายงานการค้นคว้า ปัญหาการวัดผลขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ การนำไปใช้ และการประเมินค่า

ด้านระเบียบการวัดผลมีปัญหาการสอนซ่อมเสริม การประเมินผลตามความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียน การสอบแก้ตัววิชาบังคับ การให้เกณฑ์ การให้คะแนนอยู่ในดุลยพินิจของกลุ่มโรงเรียน

ด้านการสร้างข้อสอบ มีปัญหาการสร้างข้อสอบในการวัดผลขั้นสูงกว่าความรู้ ความจำ ความเข้าใจในการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร ขาดคู่มืออุปกรณ์ในการสร้างข้อสอบ การออกข้อสอบให้ครอบคลุมหลักสูตร

ด้านวิธีการดำเนินการวัดผล มีปัญหาการสั่ง เกณฑ์กิจกรรมขณะสอบ

ด้านการตัดสินผลการเรียน ปัญหาการขาดคู่มืออุปกรณ์ในการตัดสินผล เกณฑ์การตัดสินของครูต่างกัน ปัญหาการตัดสินผลโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานเป็นหลัก และการตัดสินผลโดยใช้นักเรียนเป็นกลุ่มเป็นหลัก

ครูสังคมนศึกษามีความต้องการการช่วย เหลือด้านคู่มืออุปกรณ์ด้านการวัดและประเมินผล และการทำคลังข้อสอบมาตรฐาน

สมชาย ธรรม โภทศ (2523: 79-83) ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการวัดผลผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร" วัดดูประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ส่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปยังครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 65 โรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลทางผลศึกษามาก่อน

การวัดผลวิชาพลศึกษาด้านความรู้ใช้การวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและอัตนัย ปัญหาการวัดผลด้านความรู้คือ หน่วยกิตพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนและวิชาพลศึกษาไม่มีผลต่อการศึกษาคือ คะแนนข้อเขียนมีสัดส่วนเล็กน้อย เมื่อเทียบกับการปฏิบัติ

การวัดผลด้านสมรรถภาพ วัดเฉพาะการทดสอบเพียงบางรายการ ปัญหาการวัดผลด้านสมรรถภาพคือ ขาดสถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวก การวัดโดยครูคนเดียวทำให้ล่าช้าเสียเวลา เวลาในการวัดมีไม่เพียงพอเพราะไม่สามารถวัดได้พร้อมกัน

การวัดผลด้านทักษะ วัดทั้งทักษะ เฉพาะและการ เล่น เป็นทีม ปัญหาการวัดด้านทักษะคือ สถานที่ และ เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวย การทดสอบทักษะ เป็นทีมใช้เวลานาน ไม่สามารถทำได้พร้อมกันทั้งหมด การวัดทักษะ เฉพาะตัวต้องใช้เวลา และไม่สามารถวัดได้ ครอบคลุมทักษะกีฬานั้นได้ทั้งหมด

การวัดผลด้านทัศนคติ วัดจากการมา เรียนและการแต่งกาย และการสั่ง เกตุขณะ เรียน ปัญหาการวัดด้านทัศนคติคือทำได้ยาก ไม่ทั่วถึงลำบากใจในการตัดสินใจทัศนคติกับปัญหาทาง เศรษฐกิจของ เด็ก ยากในการตัดสินใจให้ตรงกับทัศนคติที่แท้จริง ยากลำบากในการวัด ทัศนคติจากข้อ เขียน และการสั่ง เกตุพฤติกรรมการสัมภาษณ์ การสั่ง เกตุพฤติกรรมนอกเวลาเรียน

การปรับปรุงการวัดผลทางผลศึกษาควรปรับปรุงอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม เครื่อง อำนวยความสะดวกในการวัดผลการทดสอบสมรรถภาพ และต้องการความรู้ความ เข้าใจระเบียบ วิธีการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ความรู้ความ เข้าใจ เทคนิคการวัดผลทางผลศึกษา การวัดผล ด้านทัศนคติ ความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภท และ ความรู้ด้านสถิติที่จำเป็นในการวัดผลด้านผลศึกษา

สุนีย์ ริงวอน (2524: 60-62) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผล การ เรียนการสอนวิชาสังคัมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน เขตการศึกษา 6" วัดดูประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาของครูที่มีต่อปัญหาการ วัดและประเมินผลการ เรียนการสอนวิชาสังคัมศึกษาในด้าน การปฏิบัติตามระ เียบยการวัดและประเมินผล การสร้างข้อสอบ วิธีดำเนินการวัดและตัดสินผล การเรียน และ เพื่อสำรวจความต้องการการช่วยเหลือด้านการวัดและประเมินผลวิชาสังคัมศึกษา ดำ เนินการวิจัยโดยส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปยังครูผู้สอนวิชาสังคัมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน เขตการศึกษา 6 จำนวน 80 แห่ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่จบปริญญาตรี เคย เรียนการวัดและประเมินผล แต่ไม่เคย ได้รับการฝึกอบรมด้านการวัดผล ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรบางบทเรียน สร้างข้อสอบตาม จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบการวัดและประเมินผล มีปัญหาด้านการปฏิบัติปานกลางในด้าน เจตคติ จริยธรรม และบุคลิกภาพ การสอนซ่อมเสริม ปัญหาการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุง

การเรียนการสอน การประเมินผลก่อนเรียน วิธีการทำงาน ปัญหาการเปลี่ยนวิชาเลือกในกรณี
สอบแก้ตัวไม่ผ่าน ปัญหาการสอบแก้ตัวและปัญหาการประเมินผลระหว่างภาคเรียนดำเนินงานที่
มอบหมายให้ทำ

ปัญหาในการสร้างข้อสอบ มีปัญหาด้านการปฏิบัติมากในด้านการสร้างข้อสอบที่วัด
ความสามารถด้านการสังเคราะห์ ส่วนปัญหาการปฏิบัติในระดับปานกลางได้แก่ ข้อสอบวิเคราะห์
การขาดคู่มืออุปกรณ์ในการช่วยสร้างข้อสอบ ข้อสอบประมาณค่า ความเข้าใจในการสร้างตาราง
วิเคราะห์หลักสูตร เวลาในการสร้างข้อสอบ การใช้ถ้อยคำที่รัดกุมชัดเจน การเลือกข้อสอบให้
เหมาะสม เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ปัญหาการสร้างตัวลงในข้อสอบปรนัย การสร้าง
ข้อสอบให้สอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหาวิชา และปัญหาข้อสอบวัดความรู้และความจำเพียงอย่าง
เดียว

ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานวัดผล มีปัญหาการปฏิบัติระดับปานกลางในเรื่องคู่มือ
อุปกรณ์ การวิเคราะห์ข้อสอบ การจัดนิทรรศการ เวลาในการสร้างข้อสอบ ความเข้าใจในการ
วิเคราะห์ข้อสอบ วิธีการปรับปรุงข้อสอบ ปัญหาความพร้อมในตัวเด็ก ปัญหาการค้นคว้า เขียน
รายงาน การอภิปราย การสอบซ่อม การทดสอบความรู้เดิม ปัญหาการสอบซ่อมหลาย ๆ ครั้ง

ปัญหาในด้านการตัดสินผลการเรียนมีปัญหาการปฏิบัติปานกลางในเรื่องคู่มือและอุปกรณ์
ในการตัดสินผลการเรียน

ความต้องการของครูสังคมศึกษา ต้องการให้กระทรวงศึกษาธิการจัดคู่มืออุปกรณ์
ในการวัดผลแก่ครูอย่างทั่วถึงเพียงพอ

อัจฉราลักษณ์ ปิ่นทับทิม (2528 : 59) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการการนิเทศ
ของครูสุขศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 2 เพื่อศึกษา
ความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการ
การศึกษา 2 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูสุขศึกษา จำนวน 96 คน ได้ข้อมูลกลับมาร้อยละ 100
นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ
ค่าที ผลการวิจัยพบว่าในด้านการวัดและประเมินผลที่ครูสุขศึกษาต้องการการนิเทศในระดับมาก
ได้แก่ การสร้างข้อสอบที่มีคุณภาพ วิธีวัดทัศนคติ และการสร้างข้อสอบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้าน
ทัศนคติ การเลือกชนิดของข้อสอบ วิธีวัดการปฏิบัติ-ทักษะและการสร้างข้อสอบวัดพฤติกรรม

ด้านการปฏิบัติ-ทักษะ วิธีวัดความรู้และการสร้างข้อสอบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ การวิเคราะห์ข้อสอบและการปรับปรุงข้อสอบ การทำคลังข้อสอบวิชาสุขศึกษา การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และการบันทึกการประเมินผลการเรียน นอกจากนี้ครูสุขศึกษายังต้องการให้ผู้มีเพศช่วยการจัดหาหรือกำหนดมาตรฐานของข้อสอบที่ใช้วัดผลให้เหมือนกันทั้งเขตการศึกษาด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ฟาโวล (Fawole 1980: 1893-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของรัฐโอคลาโฮมา" (A Survey of the Status of Health Instruction in Oklahoma Junior and Senior High Schools) เพื่อศึกษาสำรวจสถานภาพการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในรัฐโอคลาโฮมา การวิจัยพบว่า ร้อยละ 49.99 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 29.82 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดอยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา ร้อยละ 52.27 ของมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 62.02 ของมัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุว่าหลักเกณฑ์การปรับปรุงหลักสูตรควรมาจากความต้องการของนักเรียนและชุมชน ครูส่วนใหญ่ใช้ห้องเรียนปกติสอนสุขศึกษาและการประเมินผลพบว่า ร้อยละ 40.35 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและร้อยละ 44.45 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เทคนิคการสังเกตในการประเมินผลทางสุขศึกษา

กอร์แมน (Gorman 1981: 4370-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลและการทำรายงานของนักเรียนตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน" (Student Evaluation and Reporting : Perception of Administrators, Teachers, Parents and Students) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การประเมินผลนักเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครูต่อการประเมินผล
2. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างการรับรู้ของผู้บริหารและนักเรียน
3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างการรับรู้ของผู้บริหารและผู้ปกครอง

4. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างการรับรู้ของครูผู้สอนและนักเรียน
5. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างผู้สอนและผู้ปกครอง
6. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง

การศึกษาพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดในกลุ่มนักเรียน เมื่อเทียบกับผู้บริหาร ครูและผู้ปกครอง รองลงมาคือผู้บริหาร ผู้ปกครองและครูตามลำดับ มีข้อเสนอแนะว่าผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ควรมีส่วนในการประเมินผลนักเรียนเพราะงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการประเมินผลนักเรียน

เดวานาธาน (Devanathan 1981: 5068-A) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียนในเวอร์จิเนียตะวันตก" (Educational Evaluation in the School District of West Virginia) เพื่อสำรวจสภาพและขอบเขตของการประเมินผลและการวิจัยในโรงเรียนในเวอร์จิเนียตะวันตก ผลการวิจัยพบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะกำหนดวงลักษณะการประเมินผลในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ลักษณะการประเมินผลหลาย ๆ แบบ โดยใช้อ้างอิงข้อมูลจากคู่มือแบบเรียน การประเมินผลจะเกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำปี และผู้สอนแต่ละคน มีข้อเสนอแนะให้มีศูนย์กลางการรวบรวมการประเมินผลและรายงานการวิจัยจากโรงเรียนในเขตควรมีการช่วยเหลือโรงเรียนเล็ก ๆ เกี่ยวกับการประเมินผลรวมทั้งมีระบบศูนย์ข้อมูลข่าวสารขึ้น

รามเส (Ramsay 1981: 3366-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลในโรงเรียนรัฐบาลรัฐเทนเนสซี" (Teachers' Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public Schools) จุดประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลในรัฐเทนเนสซี การวิจัยมีข้อค้นพบว่า ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าบุคลิกภาพลักษณะส่วนบุคคล คุณสมบัติทางอาชีพ ทักษะคิด ค่านิยม การฝึกอบรม และประสบการณ์ด้านการประเมินผลเป็นลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครู เชื่อว่าข้อมูลจากผู้ปกครองและที่อื่น ๆ มีความจำเป็น เชื่อว่าครูและผู้บริหารควรมีการช่วยพัฒนาส่วนบุคคล โดยการสังเกตการสอนในห้องเรียนและมีการพูดคุยกันก่อนและหลังการสังเกตการสอน และเชื่อว่าการอภิปรายเกี่ยวกับการสอน การประเมินผลมีความจำเป็น ในรอบปีควรมีการประเมินผลระหว่างหนึ่งถึงสี่ครั้ง ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าควรจะมี

1. มีการดูและทบทวนในการประเมินผล เสมอ
2. ควรมีการ เสนอแนะ เกี่ยวกับการไม่ เห็นด้วยต่อระบบการประเมินผล
3. ควรแนะนำระบบการประเมินผลที่ได้ผลดี

แต่อย่างไรก็ตามสภาพที่เป็นจริงพบว่า ครูมีส่วนร่วม ในสิ่ง เหล่านี้ น้อยมากคือ

1. ครูไม่ได้มีการพัฒนา เครื่องมือการประเมินผล
2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล
3. ครูไม่ได้มีการแนะนำหรืออุทธรณ์ เกี่ยวกับระบบการประเมินผล

สรุปรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาในประเทศไทย พอลจะสรุปได้ว่าการวิจัยด้านการวัดและประเมินผล เกี่ยวกับสภาพปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาต่าง ๆ ได้มีการศึกษากันแพร่หลายพอสมควร เพราะการวัดและประเมินผลสาขาวิชาต่าง ๆ ย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป การวิจัยที่ค้นพบส่วนใหญ่จะพบว่า มีปัญหาในด้านการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการศึกษา การสร้างแบบทดสอบต่าง ๆ การขาดความรู้ความเข้าใจอย่างจริงจัง รวมทั้งการวัดผลในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ความรู้ความจำ และมีปัญหาแยกย่อยออกไปตามการประเมินผลเป็นรายวิชาต่าง ๆ ออกไป

การวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่ เป็นงานวิจัยในแง่มุมมองยอมรับรูปแบบการวัดและประเมินผลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล พบว่า ยังมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน รูปแบบการวัดผลขึ้นอยู่กับผู้สอนแต่ละคน และพบว่าครูยังขาดความกระตือรือร้นในการวัดและประเมินผล และมักไม่ค่อยมีการ เสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล ส่วนปัญหาการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชา ยังวิจัยกันน้อย